ROZSUDEK TRIBUNÁLU (šestého senátu)

13. září 2010 *

Ve věci T-452/04,

Éditions Odile Jacob SAS, se sídlem v Paříži (Francie), zastoupená W. van Weertem, O. Frégetem, M. Struysem, M. Potelem a L. Eskenazim, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, původně zastoupené A. Whelanem, O. Beynet, A. Bouquetem a F. Arbaultem, poté A. Bouquetem a O. Beynet, jako zmocněnci,

žalované,

* Jednací jazyk: francouzština.

podporované

Wendel Investissement SA, se sídlem v Paříži, původně zastoupenou C. Couadouem a M. Trabucchim, poté M. Trabucchim a F. Gordonem, advokáty,

a

Lagardère SCA, se sídlem v Paříži, původně zastoupenou A. Wincklerem, I. Girgensonem a S. Sorinasem Jimenem, poté A. Wincklerem, F. de Burem a J.-B. Pinçonem, advokáty,

vedlejšími účastnicemi řízení,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise (2004) D/203365 ze dne 30. července 2004 o schválení společnosti Wendel Investissement jako nabyvatele aktiv převedených v souladu s rozhodnutím Komise 2004/422/ES ze dne 7. ledna 2004 prohlašujícím spojení za slučitelné se společným trhem a fungováním Dohody o Evropském hospodářském prostoru (Věc COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP) (Úř. věst. L 125, s. 54),

TRIBUNÁL (šestý senát),

ve složení A. W. H. Meij, předseda, V. Vadapalas a L. Truchot (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: T. Weiler, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 28. ledna 2010,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Dne 25. září 2002 společnost Vivendi Universal SA (dále jen „VU“) rozhodla o převodu aktiv vztahujících se k vydavatelské činnosti, která v Evropě držela její dceřiná společnost Vivendi Universal Publishing SA (dále jen „VUP“).

2 Lagardère SCA se ucházela o nabytí těchto aktiv sestávajících z účasti na základním kapitálu a aktiv vedení VUP (dále jen „cílová aktiva“).

3 Ukázalo se však, že harmonogram převodu, který byl sestaven společností VU, jež si přála převést cílová aktiva a získat za ně cenu v co nejkratší době, nebyl slučitelný s dobou, po kterou trvá vyřízení formalit nezbytných k získání předchozího povolení tohoto záměru nabytí aktiv ze strany příslušných orgánů pro hospodářskou soutěž.

4 Společnost Lagardère tedy navrhla společnosti Natexis Banques Populaires SA (dále jen „NBP“), aby nastoupila na její místo prostřednictvím jedné ze svých dceřiných společností s cílem nabytí cílových aktiv od společnosti VUP, jejich prozatímního držení, a poté, jakmile bude získáno povolení záměru nabytí cílových aktiv společností Lagardère, jejich dalšího prodeje této společnosti.

5 Dopisem ze dne 8. října 2002 společnost NBP návrh společnosti Lagardère přijala.

6 Společnosti Lagardère a NBP předložily hlavní podmínky nabytí cílových aktiv společností NBP Komisi Evropských společenství, která tyto podmínky schválila.

7 Společnost Lagardère poté společnosti VU předložila svou nabídku nabytí cílových aktiv, která předpokládala, že na místo společnosti Lagardère nastoupí společnost NBP nebo jakýkoli subjekt náležící k tomuto seskupení.

8 Dne 29. října 2002 schválila společnost VU převod cílových aktiv ve prospěch společnosti Lagardère.

9 Dne 3. prosince 2002 společnost Investima 10 SAS, která je dceřinou společností plně vlastněnou společností Ecrinvest 4 SA, která je sama dceřinou společností plně vlastněnou společností Segex Sarl, která je pak plně ovládána společností NBP, přijala závazek nabytí cílových aktiv od společnosti VUP.

10 Tentýž den uzavřely společnosti Segex a Ecrinvest 4 se společností Lagardère smlouvu o převodu (dále jen „smlouva o převodu"), která opravňuje společnost Lagardère (prostřednictvím společnosti Ecrinvest 4) poté, co Komise schválí zamýšlené spojení podniků, k nabytí veškerého základního kapitálu společnosti Investima 10, která bude cílová aktiva vlastnit, za předpokladu přijetí výše uvedeného závazku nabytí aktiv společností VUP. Cena za nabytí těchto cenných papírů byla společností Lagardère společnosti Segex, která je majitelkou veškerých akcií představujících základní kapitál společnosti Ecrinvest 4, zaplacena předem.

11 Dne 20. prosince 2002 přijala společnost VUP závazek nabytí akcií učiněný společností Investima 10 a tato tentýž den uzavřela se společností VUP smlouvu o nabytí cílových aktiv.

12 Tentýž den společnost NBP zveřejnila následující tiskovou zprávu:

„Společnost NBP nabývá celý soubor převáděných akcií za účelem jejich dalšího prodeje [společnosti Lagardère], jakmile bude získáno povolení od orgánů pro hospodářskou soutěž.

Od tohoto dne budou aktiva společnosti VUP v držení společnosti Investima 10, která je nepřímo plně vlastněná společností NBP.

Uvedená akciová společnost se správní a dozorčí radou se stane mateřskou společností všech společností nabyvších převáděná aktiva.

[…]“

13 Podle čl. 4 odst. 1 smlouvy o převodu:

„ii) [Společnost Segex] se zaručuje, že společnost Ecrinvest 4 a Ecrinvest 4 přijímá následující závazky:

[…]

c) [společnost Investima 10] jmenuje členy [své] správní rady […] jednu nebo více nezávislých třetích osob s vyloučením všech osob ze seskupení [Segex] nebo [Lagardère];

[…]

e) stanovy [společnosti Investima 10] svěří výlučně jednomu členu správní rady pravomoci, kterými může být podle této smlouvy [pověřena] správní rada ve vztahu ke Komisi […] nebo jakémukoli jinému příslušnému orgánu pro hospodářskou soutěž; tímto členem bude jmenována nezávislá třetí osoba […]“

14 Dne 20. prosince 2002 byla ustavena správní rada společnosti Investima 10, přičemž B., vedoucí kanceláře S., byl jmenován členem správní rady jakožto „nezávislá třetí osoba“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu ii) písm. e) smlouvy o převodu.

15 Článek 2 odst. 2 smlouvy podepsané dne 19. prosince 2002 mezi společností Ecrinvest 4 a kanceláří S. ve svém prvním pododstavci uvádí, že B. bude jako zplnomocněnec společnosti jednat v zájmu společnosti Investima 10 a cílových aktiv, a konkrétněji v zájmu zachování jejich rentability, jejich hospodářské hodnoty a jejich konkurenceschopnosti.

16 Za tímto účelem čl. 2 odst. 2 uvedené smlouvy ve svém druhém pododstavci uvádí, že B. bude dodržovat a zajistí, aby správní rada společnosti Investima 10 dodržela:

„i) [ustanovení] článku 4 smlouvy o převodu […] týkající se […] zásad správy aktiv s péčí řádného hospodáře, které jsou povinny správní rada a orgány sdružující majitele podílů na základním kapitálu společnosti dodržovat s cílem zachování rozsahu aktiv a jejich hodnoty.

[…]“

17 Dne 14. dubna 2003 oznámila společnost Lagardère v souladu s čl. 4 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 4064/89 ze dne 21. prosince 1989 o kontrole spojování podniků (oprava v Úř. věst. 1990, L 257, s. 13; Zvl. vyd. 08/01, s. 31), ve znění nařízení Rady (ES) č. 1310/97 ze dne 30. června 1997 (Úř. věst. L 180, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 164), svůj záměr nabytí cílových aktiv společnosti VUP Komisi.

18 Rozhodnutím ze dne 5. června 2003 Komise, která konstatovala, že oznámený záměr spojení podniků vyvolává vážné pochyby o své slučitelnosti se společným trhem, zahájila podrobný přezkum tohoto spojení na základě čl. 6 odst. 1 písm. c) nařízení č. 4064/89.

19 Z písemností účastníků řízení vyplývá, že ze společnosti Investima 10 se dne 14. října 2003 stala společnost Editis SA.

20 Dne 27. října 2003 Komise zaslala společnosti Lagardère oznámení námitek, v němž jí vysvětlila problémy, které z hlediska hospodářské soutěže vyvolává oznámené spojení podniků, na něž společnost Lagardère odpověděla dne 17. listopadu 2003.

21 V důsledku toho společnost Lagardère dne 2. prosince 2003 předložila Komisi soubor nápravných opatření ve formě závazku následného převodu cílových aktiv.

22 Rozhodnutí Komise 2004/422/ES ze dne 7. ledna 2004 (věc COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP) (Úř. věst. L 125, s. 54) (dále jen „rozhodnutí ze dne 7. ledna 2004“) přijaté podle čl. 8 odst. 2 nařízení č. 4064/89 stanoví:

„*Článek 1*

Oznámený záměr spojení podniků, ve znění souboru závazků ze dne 21. prosince 2003, jímž společnost Lagardère nabývá výlučnou kontrolu [cílových aktiv] společnosti VUP, která se nyní nazývá Editis, se prohlašuje za slučitelné se společným trhem a s fungováním Dohody o Evropském hospodářském prostoru.

Článek 2

Článek 1 se použije s výhradou dodržení všech závazků uvedených v […] přílo[ze] II společností Lagardère.

Článek 3

K tomuto rozhodnutí je připojena povinnost společnosti Lagardère dodržovat v plném rozsahu ostatní závazky popsané v příloze II."

23 Podle odstavce 1 závazků uvedených v příloze II je společnost Lagardère povinna následně převést veškerá aktiva společnosti Editis (dále jen „následně převáděná aktiva"), s vyloučením aktiv taxativně vyjmenovaných v tomto odstavci (dále jen „zachovaná aktiva").

24 Následně převáděná aktiva představovala přibližně 60 až 70 % světového obratu společnosti VUP a 70 až 80 % obratu dosaženého společností VUP na trzích francouzskojazyčné vydavatelské činnosti, jichž se povolené spojení podniků (dále jen „spojení podniků") týká.

25 Odstavec 2 závazků společnosti Lagardère upřesňuje, že zachovaná aktiva jsou podrobně vymezena v příloze I k uvedeným závazkům.

26 Podle odstavce 3 těchto závazků se společnost Lagardère zavazuje k uzavření neodvolatelných dohod o následném převodu aktiv ve lhůtě, která je důvěrná, ode dne obdržení podmíněného rozhodnutí povolujícího spojení podniků a k tomu, že následný převod skutečně proběhne ve lhůtě, která je důvěrná, od uzavření dohody.

27 Společnost Lagardère měla možnost zvolit si nabyvatele následně převáděných aktiv v závislosti na kritériích výběru, která jsou v odstavci 10 jejích závazků vymezena takto:

„Za účelem zachování účinné hospodářské soutěže na relevantních trzích se oznamující strana zavazuje k prodeji převedených aktiv jednomu nebo několika nabyvatelům nezávislým na oznamující straně, kteří splňují následující podmínky:

a) Společnost Lagardère nesmí s nabyvatelem, či s nabyvateli pojit, přímo či nepřímo, žádné významné zájmy.

b) Nabyvatelem či nabyvateli musí být rentabilní hospodářské subjekty, které jsou schopné a hospodářsky motivované udržovat a rozvíjet účinnou hospodářskou soutěž; to však předem nevylučuje žádnou kategorii nabyvatelů z oblasti průmyslové či finanční.

c) Mimoto nabytí převáděných aktiv potenciálním nabyvatelem nesmí být způsobilé vyvolat nové problémy z hlediska hospodářské soutěže, ani riziko zpoždění v plnění závazků. Oznamující strana musí být schopna Komisi prokázat, že nabyvatel splňuje podmínky podle závazků a že převáděná aktiva jsou převáděna v souladu s těmito závazky.

d) Nabyvatel či nabyvatelé obdrží, nebo lze rozumě předpokládat, že obdrží, veškerá povolení nezbytná k nabytí a využívání převáděných aktiv.“

28 Odstavec 14 závazků společnosti Lagardère upřesňuje, že volba nabyvatele či nabyvatelů podléhá schválení Komisí a že návrh na schválení dotčených osob obsahuje nezbytné informace umožňující Komisi, aby ověřila soulad jejich nabídky s podmínkami vymezenými odstavcem 10 citovaným v bodě 27 výše.

29 Společnost Lagardère měla povinnost určit zplnomocněnce splňujícího podmínky stanovené v odstavci 15 jejích závazků následovně:

„Oznamující strana určí zplnomocněnce, aby plnil následně vymezené úkoly. Zplnomocněnec musí být nezávislý na společnostech Lagardère a Editis, musí mít kvalifikaci nezbytnou pro výkon své plné moci, například jakožto banka nabízející konzultační služby, konzultant nebo auditor, a nesmí být vystaven konfliktu zájmů. Zplnomocněnec bude odměňován společností Lagardère způsobem, který nezasahuje do řádného výkonu jeho plné moci, ani do jeho nezávislosti."

30 Odstavec 9 závazků společnosti Lagardère upravuje určení správce oddělených aktiv (Hold Separate Manager) takto:

„Oznamující strana určí [správce oddělených aktiv] odpovědn[ého] za správu převáděných aktiv pod dohledem zplnomocněnce. [Správce oddělených aktiv] spravuje převáděná aktiva nezávisle a způsobem běžným v obchodním styku, aby zaručil zachování jejich hospodářské rentability, jejich obchodovatelnosti, jejich konkurenceschopnosti a jejich oddělené povahy od zachovaných aktiv a jiných činností společnosti Lagardère. V případě, že ředitel společnosti, která je dceřinou společností společnosti Editis a na níž se vztahuje závazek převodu aktiv, ukončí výkon své funkce, má [správce oddělených aktiv] pod dohledem zplnomocněnce pravomoc určit jeho nástupce."

31 Poslání zplnomocněnce je vymezeno v závazcích společnosti Lagardère takto:

„20. Cílem činnosti zplnomocněnce je zajistit plnění těchto závazků. Komise zašle zplnomocněnci, buď z úřední povinnosti, nebo na žádost zplnomocněnce, či oznamující strany, jakýkoliv pokyn směřující k zajištění plnění těchto závazků.

21. Poslání zplnomocněnce spočívá v:

a) zajištění, že převáděná aktiva jsou udržována a spravována samostatnou složkou odděleně a nezávisle na zachovaných aktivech a jiných činnostech společnosti Lagardère, a to až do dne skutečného převodu převáděných aktiv;

b) zajištění, že [správce oddělených aktiv] udržuje rentabilitu a obchodovatelnost převáděných aktiv a správu a využívání převáděných aktiv způsobem běžným v obchodním styku v souladu s dosavadní praxí, a to až do dne skutečného převodu převáděných aktiv;

c) zajištění, že byla přijata účinná opatření k tomu, aby oznamující straně nebyly sdělovány žádné informace citlivé z hlediska hospodářské soutěže týkající se převáděných aktiv, s výjimkou informací nezbytných pro převod převáděných aktiv za co možná nejlepších podmínek v souladu s těmito závazky;

d) zajištění, že restrukturalizační opatření jsou prováděna v souladu s těmito závazky, zajištění, že je informován o probíhajících jednáních mezi společnostmi Lagardère a Editis ohledně vymezení rozsahu, a případně se těchto jednání účastnit;

[…]

f) obecně zajišťování zachování plné hospodářské i soutěžní hodnoty převáděných aktiv a přijímání jakýchkoli užitečných opatření za tímto účelem;

g) obecně dohled nad uspokojivým plněním těchto závazků oznamující stranou."

32 Odstavec 24 závazků dále uvádí následující:

„V případě sporu mezi společnostmi Lagardère a Editis o restrukturalizačních opatřeních nezbytných k provedení těchto závazků o tom může každá ze stran informovat zplnomocněnce doporučeným dopisem, jehož jedna kopie musí být zaslána druhé straně. Zplnomocněnec pak bezodkladně po vyslechnutí stran v souladu se zásadou kontradiktornosti učiní doporučení o rozsahu nezbytných restrukturalizačních opatření. Zplnomocněnec zašle Komisi zprávu, v níž ji informuje o svém doporučení. V případě, že spor mezi společnostmi Lagardère a Editis pokračuje, může každá ze stran požádat Komisi, aby po vyslechnutí stran v souladu se zásadou kontradiktornosti stanovila rozsah nezbytných restrukturalizačních opatření."

33 Konečně závazky společnosti Lagardère spadající do oddílu „Změna právní formy společnosti Editis“ stanoví:

„30. Po schválení nových stanov Komisí změní oznamující strana právní formu společnosti Editis na zjednodušenou akciovou společnost (société par actions simplifiée). Po této změně právní formy budou orgány společnosti Editis zahrnovat […] předsedu-generálního ředitele, který bude vykonávat funkci [správce oddělených aktiv] a […] akcionářský výbor složený z tří […] zástupců zplnomocněnce uvedeného v odstavci 15 výše a ze dvou […] zástupců společnosti Lagardère.

31. Vnitřní poměry zjednodušené akciové společnosti se budou řídit následujícími zásadami:

a) Vedením společnosti Editis je pověřen její předseda-generální ředitel pod dohledem zplnomocněnce v rámci jeho poslání, jak je vymezeno výše.

b) Akcionářský výbor provádí kontrolu správy zachovaných aktiv a za tímto účelem má právo na veškeré informace týkající se těchto aktiv.

c) Pokud jde o převáděná aktiva, akcionářský výbor má pod kontrolou zplnomocněnce právo na informace týkající se veškerých rozhodnutí či událostí, které se mohou dotýkat majetkových zájmů společnosti Lagardère souvisejících s převáděnými aktivy, a zejména následující informace: průběžné výsledky, investiční rozhodnutí, rozhodnutí o prodeji nebo nabytí aktiv s dopadem překračujícím výši 200 000 eur, rozhodnutí mající vliv na zadlužení společnosti a záruky jakékoli povahy, jakož i veškerá strategická rozhodnutí, či rozhodnutí nespadající do běžné obchodní agendy. Zplnomocněnec se nicméně ujistí o tom, že důvěrné informace obchodní nebo provozní povahy týkající se převáděných aktiv, případně včetně informací zmíněných v předcházející větě, nejsou společnosti Lagardère sdělovány.

32. V období mezi přijetím rozhodnutí o povolení oznámeného spojení podniků Komisí a změnou právní formy společnosti Editis na zjednodušenou akciovou společnost budou společnost Editis i nadále řídit dosavadní orgány společnosti v koordinaci se zplnomocněncem. V tomto období má společnost Lagardère jakožto akcionář společnosti Editis právo na veškeré informace týkající se zachovaných aktiv. Pokud jde o převáděná aktiva, zplnomocněnec se ujistí o tom, že společnosti Lagardère jsou sdělovány informace uvedené v odstavci 31 písm. c) výše."

34 Dne 5. února 2004 Komise:

– schválila jako správce oddělených aktiv A. K. a schválila návrh jeho pověřovací listiny předložený dne 30. ledna 2004;

– schválila jako zplnomocněnce kancelář S., zastoupenou jejím vedoucím, B., a schválila návrh její plné moci předložený dne 30. ledna 2004.

35 Dne 9. února 2004 společnost Lagardère jmenovala kancelář S. zplnomocněncem.

36 Dne 25. března 2004 se změnila právní forma společnosti Editis v souladu s odstavcem 30 závazků společnosti Lagardère na zjednodušenou akciovou společnost, jejímiž orgány jsou, kromě předsedy-generálního ředitele vykonávajícího funkci správce oddělených aktiv, akcionářský výbor složený se tří zástupců zplnomocněnce a dvou zástupců společnosti Lagardère.

37 Společnost Lagardère se ucházela o spolupráci s několika podniky, včetně žalobkyně, které by byly schopny odkoupit následně převáděná aktiva.

38 Žalobkyně vyjádřila svůj zájem na této transakci. Svou nabídku na odkoupení sdělila společnosti Lagardère faxem ze dne 28. dubna 2004.

39 V prohlášení ze dne 19. května 2004 oznámila společnost Lagardère, že vybrala nabídky na odkoupení od pěti potenciálních nabyvatelů, včetně nabídky žalobkyně, a že s jedním z nich, společností Wendel Investissement SA (dále jen „Wendel"), bude jednat výlučně až do 25. května 2004 do půlnoci.

40 Dne 28. května 2004 společnosti Lagardère a Wendel dospěly k návrhu dohody o odkoupení následně převáděných aktiv.

41 Dopisem ze dne 4. června 2004 požádala společnost Lagardère Komisi o schválení společnosti Wendel jakožto nabyvatele těchto aktiv.

42 Dne 5. července 2004 předložila kancelář S. Komisi svou souhrnnou zprávu, v níž dospěla k závěru, že nabídka společnosti Wendel je v souladu se schvalovacími kritérii vymezenými v odstavci 10 závazků společnosti Lagardère.

43 Rozhodnutím (2004) D/203365 ze dne 30. července 2004 Komise schválila společnost Wendel jakožto nabyvatele následně převáděných aktiv poté, co shledala, že tato společnost splňuje schvalovací kritéria stanovená v odstavci 10 závazků společnosti Lagardère.

44 Uvedené rozhodnutí bylo přijato v souladu s odstavcem 14 závazků společnosti Lagardère na základě výše uvedené žádosti o schválení, na základě návrhu dohody o převodu, která byla k této žádosti připojena, na základě zprávy kanceláře S., písemných odpovědí společností Lagardère a Wendel na žádost Komise o informace, informací poskytnutých společností Wendel na jednání se službami Komise, jakož i na základě výměny názorů na nabídku společnosti Wendel s organizacemi zastupujícími zaměstnance společnosti Editis a zúčastněnými třetími osobami.

45 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 8. července 2004 podala žalobkyně žalobu na neplatnost směřující proti rozhodnutí ze dne 7. ledna 2004 (věc T-279/04).

46 Komise žalobkyni na její žádost zaslala faxem ze dne 27. srpna 2004 rozhodnutí o schválení společnosti Wendel jakožto nabyvatele následně převáděných aktiv.

47 K převodu vlastnického práva k těmto aktivům nazvaným „Nový Editis" na společnost Wendel došlo dne 30. září 2004.

Řízení

48 Návrhem došlým dne 8. listopadu 2004 podala žalobkyně projednávanou žalobu na neplatnost směřující proti rozhodnutí o schválení ze dne 30. července 2004 (dále jen „rozhodnutí ze dne 30. července 2004").

49 Dnešním rozsudkem zamítl Tribunál (šestý senát) žalobu na neplatnost, kterou žalobkyně podala ve věci T-279/04 proti rozhodnutí ze dne 7. ledna 2004.

50 Podáními ze dne 25. ledna a 24. března 2005 požádaly společnosti Wendel a Lagardère v souladu s článkem 115 jednacího řádu Tribunálu o vstup do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Komise.

51 Podáními ze dne 3. března a 18. dubna 2005 žalobkyně jednak navrhla, aby některé písemnosti připojené k žalobě a některé pasáže tohoto dokumentu, jakož i žalobní odpovědi byly v souladu s čl. 116 odst. 2 jednacího řádu vyňaty ze zásady předávání

procesních písemností společnostem Wendel a Lagardère, a jednak za účelem tohoto předávání předložila nedůvěrnou verzi dotčených dokumentů.

52 Usneseními předsedy čtvrtého senátu ze dne 11. května a 25. října 2005 byl společnostem Lagardère a Wendel povolen vstup do řízení jako vedlejším účastnicím na podporu návrhových žádání Komise a kanceláři Tribunálu byl dán pokyn, aby jim předala nedůvěrnou verzi procesních podání.

53 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 10. června 2005 společnost Lagardère zpochybnila návrh na důvěrné zacházení předložený žalobkyní.

54 Společnosti Lagardère a Wendel předložily své spisy vedlejšího účastníka dne 16. září 2005 a 27. dubna 2006.

55 Své vyjádření k nim žalobkyně předložila spisy účastníka řízení došlými dne 8. listopadu 2005 a 4. července 2006.

56 Usnesením ze dne 19. června 2007 zamítl předseda čtvrtého senátu návrh na důvěrné zacházení předložený žalobkyní vůči společnosti Lagardère a vydal pokyn kanceláři Tribunálu, aby společnosti Lagardère předala původní verzi dotčených písemností.

57 Poté, co se změnilo složení senátů Tribunálu, byl soudce zpravodaj přidělen k šestému senátu, jemuž byla tudíž projednávaná věc přidělena dne 24. října 2008.

58 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Tribunál (šestý senát) zahájit ústní část řízení a vyzval účastnice řízení, aby písemně odpověděly na některé otázky. Účastnice řízení této žádosti vyhověly ve stanovené lhůtě.

59 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky položené Tribunálem byly vyslechnuty na jednání konaném dne 28. ledna 2010.

60 Rozsudkem ze dne 9. června 2010, Éditions Odile Jacob v. Komise (T-237/05, Sb. rozh. s. II-2245) Tribunál zrušil rozhodnutí Komise ze dne 7. dubna 2005, kterým se zamítá žádost žalobkyně podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331) o přístup k některým dokumentům za účelem jejich využití na podporu projednávané žaloby.

61 Dopisem došlým dne 21. června 2010 podala žalobkyně návrh na přerušení řízení v projednávané věci na přiměřenou dobu od okamžiku předání dotčených dokumentů Komisí.

Návrhová žádání účastnic řízení

62 Žalobkyně navrhla, aby Tribunál:

– zrušil rozhodnutí ze dne 30. července 2004;

– uložil Komisi a společnosti Lagardère náhradu nákladů řízení.

63 Komise podporovaná společnostmi Lagardère a Wendel navrhla, aby Tribunál:

– zamítl žalobu;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

64 Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolává čtyř důvodů vycházejících ze skutečnosti, že Komise zaprvé nesplnila svou kontrolní povinnost při výběru uchazečů o odkoupení následně převáděných aktiv, že zadruhé schválila společnost Wendel na základě zprávy vypracované zplnomocněncem, který nebyl nezávislý na společnostech Editis, Lagardère a Wendel, že zatřetí porušila svou povinnost uvést odůvodnění, a že se začtvrté dopustila zjevně nesprávného posouzení při posuzování souladu nabídky společnosti Wendel s podmínkami pro schválení nabyvatele následně převáděných aktiv stanovenými v odstavci 10 písm. b) závazků společnosti Lagardère.

65 Nejprve je třeba přezkoumat druhý žalobní důvod, v jehož rámci žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí ze dne 30. července 2004 bylo přijato na základě zprávy zpracované zplnomocněncem, který nebyl nezávislý na společnosti Editis.

Argumenty účastnic řízení

66 Žalobkyně tvrdí, že když společnost Lagardère dne 9. února 2004 jmenovala kancelář S., zastupovanou svým vedoucím B., zplnomocněncem podle odstavce 15 svých závazků, byl B. od 20. prosince 2002 členem správní rady společnosti Investima 10, z níž se dne 14. října 2003 stala společnost Editis, jak je uvedeno v bodě 19 výše.

67 Podle žalobkyně tedy B., jakožto vedoucí pracovník společnosti Editis, jemuž byly ve vztahu ke třetím osobám svěřeny plné pravomoci příslušející členům správní rady, nebyl na společnosti Editis nezávislý v rozporu s požadavky uvedeného odstavce 15.

68 Výkon funkce nezávislého zplnomocněnce, který je jménem Komise a na její účet pověřen dohledem nad následným převodem aktiv, o něž se snižuje investice, totiž ve vztahu k entitě, v níž musí dotčená osoba dohlížet na převod aktiv, znamená neexistenci vztahu ať již jakékoli povahy, a *a fortiori* těch vztahů, které se vyznačují finanční povahou. Za výkon funkce člena správní rady byl přitom B. odměňován.

69 Mimoto B. zůstal členem správní rady společnosti Editis až do 25. března 2004, a tedy v době od 9. února 2004 až do prvně uvedeného dne současně vykonával dvě funkce spočívající jednak v dohledu nad prodejem společnosti Editis společnosti Lagardère, a jednak v dohledu nad prodejem následně převáděných aktiv třetí osobě.

70 Konečně, i po skončení výkonu své funkce člena správní rady společnosti Editis má B. i nadále nezbytně ke společnosti Editis vztah, jelikož ještě po několik let může být

proti němu ze strany akcionářů a třetích osob podána civilněprávní žaloba na náhradu škody nebo zahájeno trestní řízení.

71 Pouhá existence pochybnosti ohledně nezávislosti zplnomocněnce stačí k tomu, aby byl postup týkající se následně převáděných aktiv, a tedy i rozhodnutí ze dne 30. července 2004, stiženy vadou vedoucí k neplatnosti. Zpráva hodnotící nabídku nabyvatele vypracovaná zplnomocněncem totiž představuje základní a rozhodující faktor, z něhož vychází rozhodnutí Komise o schválení, či neschválení dotčené osoby.

72 Závěry zprávy zplnomocněnce měly nezbytně rozhodující dopad na rozhodnutí ze dne 30. července 2004, jinak by byla zpochybněna samotná jeho úloha v rámci postupu spočívajícího v následném převodu aktiv. Pouhé srovnání závěrů zprávy zplnomocněnce a rozhodnutí ze dne 30. července 2004 stačí ke zjištění, že toto rozhodnutí vychází přímo z textu zprávy, která v mnoha otázkách určuje jeho obsah.

73 Komise zpochybňuje argumenty žalobkyně. Připomíná, že když se VUP stala společností ovládanou ze strany společnosti NBP, byl B., vedoucí kanceláře S., podle čl. 4 odst. 1 bod ii) písm. e) smlouvy o převodu jmenován členem správní rady společnosti Investima 10, která je dceřinou společností společnosti NBP vlastnící cílová aktiva.

74 Vzhledem k tomu, že dotčená osoba byla jakožto nezávislá třetí osoba pověřena výkonem pravomocí příslušejících správní radě společnosti Investima 10 – z níž se stala společnost Editis – ve vztahu k příslušným orgánům pro hospodářskou soutěž, lze tuto funkci postavit na roveň funkci zplnomocněnce uvedené v odstavci 15 závazků společnosti Lagardère.

75 Poté, co byla kancelář S, zastupovaná.osobou B., svým vedoucím, jmenována zplnomocněncem pověřeným dohledem nad závazky společnosti Lagardère spočívajícími v následném převodu aktiv poté, co se společnost Editis stala společností ovládanou ze strany společnosti Lagardère, B. dočasně pokračoval ve výkonu funkce člena správní rady společnosti Editis odměňované společností NBP jakožto nezávislá třetí osoba, a to z důvodu znalosti společnosti Editis, kterou dotčená osoba v tomto postavení získala.

76 Další přítomnost B. v této správní radě nevytváří vztah závislosti mezi ním a společností Editis, ale naopak je plně v souladu s rozhodnutím ze dne 7. ledna 2004 a se závazky společnosti Lagardère. Účelem je zamezit vlivu společnosti Lagardère na správu společnosti Editis po přechodnou dobu, během níž měly orgány společnosti ustavené poté, co se společnost VUP stala společností ovládanou ze strany společnosti NBP, podle odstavce 30 závazků společnosti Lagardère setrvat až do změny právní formy společnosti Editis na zjednodušenou akciovou společnost, k níž došlo dne 25. března 2004.

77 Postavení člena akcionářského výboru společnosti Editis, které bylo B. přiznáno ode dne 25. března 2004 do dne převodu vlastnického práva k následně převáděným aktivům na společnost Wendel, je rovněž v souladu se závazky společnosti Lagardère. Odstavec 30 uvádí, že zástupci zplnomocněnce mají mít v akcionářském výboru většinu, aby mohla nezávislá třetí osoba, zplnomocněnec, zajistit, že společnost Lagardère nemůže vykonávat vliv na správu společnosti Editis.

78 Jelikož byla kancelář S., zastupovaná osobou jejího vedoucího, určena zplnomocněncem až při prodeji společnosti Editis provedeném společností NBP společnosti Lagardère, je jakýkoli dřívější nebo pozdější vztah mezi kanceláří S. a společností NBP irelevantní pro posouzení její nezávislosti na společnosti Editis, neboť ve fázi provádění závazků společnost NBP již společnost Editis neovládala. Případné vztahy mezi zplnomocněncem a společností NBP, dřívější majitelkou aktiv, která jsou předmětem rozhodnutí, jímž se spojení podniků povoluje za určitých podmínek, nejsou způsobilé ohrozit provedení následných převodů, které mají vyřešit problémy z hlediska hospodářské soutěže vyplývající ze spojení těchto cílových aktiv s aktivy společnosti Lagardère.

79 Podle Komise žalobkyně vyvozuje důkaz o nedostatku nezávislosti zplnomocněnce na společnosti Editis pouze ze zjištění, že určité vztahy nebo styky mezi ním a společností Editis nebyly zcela vyloučeny. Podmínka nezávislosti na společnosti Editis, jejíž splnění Komise vyžadovala od zplnomocněnce, však měla zajistit, aby se kontrola nabídky nabyvatele následně převáděných aktiv zakládala pouze na rentabilitě těchto aktiv a jejich postavení z hlediska hospodářské soutěže, s vyloučením důvodů osobní povahy. Nelze tedy zplnomocněnci právoplatně vytýkat, že měl zájem jednat

ve prospěch společnosti Editis, neboť to představovalo podmínku nezbytnou pro plné provedení daných závazků a pro udržení účinné hospodářské soutěže.

80 Každopádně, aby mohl nedostatek nezávislosti zplnomocněnce za předpokladu, že by byl prokázán, vést k neplatnosti rozhodnutí ze dne 30. července 2004, bylo by rovněž třeba prokázat, že v důsledku této nesrovnalosti dotčená osoba vypracovala neobjektivní zprávu a že tento dokument měl rozhodující vliv na obsah uvedeného rozhodnutí.

81 Přitom nejenže žalobkyně nepřináší žádný důkaz o tom, že by zplnomocněnec vypracoval chybnou či tendenční zprávu, ale ani nijak neprokazuje, že by tento dokument měl rozhodující vliv na obsah rozhodnutí ze dne 30. července 2004.

82 Pro účely konečného rozhodnutí o schválení nabyvatele následně převáděných aktiv měl zplnomocněnec pouze za úkol předložit hodnocení nabyvatele a uvést, zda podle jeho názoru nabyvatel splňoval podmínky stanovené v závazcích. Ve skutečnosti Komise přijala rozhodnutí ze dne 30. července 2004 nikoli pouze nebo v rozhodující míře na základě zprávy zplnomocněnce, ale na základě určitého souboru informací, včetně informací poskytnutých zplnomocněncem.

Závěry Tribunálu

83 Podle odstavce 15 závazků společnosti Lagardère musí být zplnomocněnec určený touto společností, aby dbal na uspokojivé provádění jejích závazků, „nezávislý na [ní a na společnosti] Editis […], [ani] nesmí být vystaven konfliktu zájmů“. V tomtéž ustanovení bylo rovněž uvedeno, že „[z]plnomocněnec bude odměňován společností Lagardère způsobem, který nezasahuje do řádného výkonu jeho plné moci, ani do jeho nezávislosti“.

84 Je třeba připomenout, že poté, co společnost NBP souhlasila s tím, že nastoupí na místo společnosti Lagardère za účelem dočasného nabytí cílových aktiv prostřednictvím společností Segex a Ecrinvest 4, dceřiných společností ze 100 % ovládaných společností NBP, uzavřely obě posledně uvedené společnosti dne 3. prosince 2002 se společností Lagardère smlouvu o převodu, kterou se na společnost Lagardère s výhradou předchozího povolení spojení podniků Komisí převádí veškerý kapitál společnosti Investima 10, která je dceřinou společností plně vlastněnou společností Ecrinvest 4 – jež je sama dceřinou společností plně vlastněnou společností Segex – a která dne 20. prosince 2002 nabyla cílová aktiva od společnosti VUP.

85 Dne 20. prosince 2002 společnost Investima 10, která je majitelkou cílových aktiv, jmenovala podle čl. 4 odst. 1 bodu ii) písm. c) smlouvy o převodu B., vedoucího kanceláře S., členem své správní rady ve smyslu tohoto ustanovení jakožto nezávislou třetí osobu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu ii) písm. e).

86 V tomto postavení byly B., odměňovanému společností NBP, podle čl. 4 odst. 1 bodu ii) písm. e) smlouvy o převodu „výlučně“ svěřeny „pravomoci, kterými může být podle […] smlouvy [o převodu] [pověřena] správní rada ve vztahu ke Komisi […]“.

87 Krom toho podle odstavce 15 svých závazků uvedených v příloze II rozhodnutí ze dne 7. ledna 2004 společnost Lagardère dne 9. února 2004 určila kancelář S. jako zplnomocněnce pověřeného podle odstavce 21 písm. g) jejích závazků „dohled[em] nad uspokojivým plněním“ závazku této společnosti spočívajícího v prodeji následně převáděných aktiv a odměňovaného v tomto postavení společností Lagardère. B. byl v uvedeném okamžiku vedoucím kanceláře S. a Komise připustila, že B. vykonával funkci zplnomocněnce v rozsahu stanoveném v rozhodnutí ze dne 7. ledna 2004.

88 Kancelář S. tak byla určena zplnomocněncem ve smyslu odstavce 15 závazků společnosti Lagardère a její vedoucí vykonával úkoly s touto funkcí související, přestože byla tatáž osoba členem správní rady společnosti Investima 10, z níž se následně stala společnost Editis.

89 B. nadto vykonával funkci člena správní rady společnosti Editis a zplnomocněnce současně, a to od 9. února 2004, data jmenování kanceláře S., až do 25. března 2004, data změny právní formy společnosti Editis na zjednodušenou akciovou společnost.

90 V souladu s odstavcem 32 závazků společnosti Lagardère byla totiž společnost Editis i nadále řízena svými stávajícími orgány společnosti, a to od přijetí rozhodnutí ze dne 7. ledna 2004 až do 25. března 2004, data změny právní formy společnosti Editis na zjednodušenou akciovou společnost.

91 V odpovědi na otázku Tribunálu Komise uvedla, že B. vykonával funkci člena správní rady společnosti Investima 10/Editis v souladu s francouzským obchodním zákoníkem použitelným v projednávané věci, a že tudíž plnění úkolů svěřených dotčené osobě jakožto nezávislé třetí osobě v rámci této správní rady nijak nevylučovalo, aby tato osoba plnila zákonem stanovené úkoly, jimiž jsou členové správní rady obchodní společnosti pověřeni uvedeným právním předpisem.

92 Podle čl. L 225-64 prvního pododstavce první věty tohoto zákoníku jsou přitom „správní radě […] svěřeny nejširší pravomoci, aby mohla za všech okolností jednat jménem společnosti“.

93 Předtím, než byla kancelář S. zastupovaná B., svým vedoucím, jmenována zplnomocněncem, byl tedy B. členem řídícího orgánu společnosti Editis a zůstal jím déle než jeden měsíc po tomto jmenování.

94 Jelikož byl B. v den jmenování zplnomocněncem kanceláře S. – jejímž byl vedoucím –členem správní rady společnosti Investima 10, z níž se mezitím stala společnost Editis, a jelikož následně vykonával funkci člena správní rady současně s plněním poslání zplnomocněnce, jímž byl pověřen kanceláří S., se B. nacházel ve vztahu závislosti na společnosti Editis, který by mohl vzbudit pochybnost o neutralitě, kterou měl v rámci výkonu této funkce osvědčit.

95 Je třeba dodat, že jakožto zplnomocněnec, který je podle odstavce 21 písm. g) závazků společnosti Lagardère pověřen dohledem nad uspokojivým plněním závazku spočívajícího v prodeji následně převáděných aktiv ze strany této společnosti a který je v tomto postavení společností Lagardère odměňován, byla kancelář S. prostřednictvím osoby svého vedoucího B. povinna dbát na to, aby byla následně převáděná aktiva společností Lagardère zcizena v souladu s převody uvedenými v odstavci 1 závazků společnosti Lagardère.

96 Tato transakce podle samotné Komise spočívala ve „zvláště citlivém vymezení rozsahu aktiv před jejich převedením společností Lagardère třetí osobě".

97 Podle odstavce 21 písm. d) závazků společnosti Lagardère měl zplnomocněnec především povinnost zajistit, „že restrukturalizační opatření jsou prováděna v souladu [se] […] závazky" společnosti Lagardère a že „je informován o probíhajících jednáních mezi společnostmi Lagardère a Editis ohledně vymezení rozsahu, a případně se [měl] těchto jednání účastnit".

98 Podle odstavce 24 týchž závazků měl zplnomocněnec „[v] případě sporu mezi společnostmi Lagardère a Editis o [nezbytných] restrukturalizačních opatřeních" vydat „po vyslechnutí stran v souladu se zásadou kontradiktornosti […] doporučení o rozsahu

nezbytných restrukturalizačních opatření“ a zaslat Komisi zprávu, v níž ji informuje o svém doporučení.

99 Ze soudního spisu vyplývá, že k takovým sporům mezi společnostmi Lagardère a Editis skutečně došlo. Komise totiž ve své duplice tvrdila, že byla pravidelně informována o napětí, které bylo několikrát vyvoláno společností Lagardère, která měla zájem na tom, aby byla aktiva společnosti Editis, jejichž zachování jí bylo povoleno rozhodnutím ze dne 7. ledna 2004, vymezena co možná nejširším způsobem. Komise v duplice rovněž uvedla, že se zplnomocněnec několikrát po předchozí konzultaci s Komisí postavil proti společnosti Lagardère na obranu zájmů spojených s následně převáděnými aktivy.

100 Výkon funkce člena správní rady společnosti, která vlastní veškerá aktiva společnosti Editis, ze strany B. přitom mohl ovlivnit nezávislost, kterou měla dotčená osoba osvědčit při vypracování doporučení ohledně nezbytných restrukturalizačních opatření a zprávy informující Komisi o těchto doporučeních.

101 Podle čl. 2 odst. 2 prvního pododstavce smlouvy uzavřené mezi společností Ecrinvest 4 a kanceláří S. dne 19. prosince 2002 totiž B. od 20. prosince 2002 jednal „jako zplnomocněnec společnosti […] v zájmu společnosti Investima 10 a aktiv, a konkrétněji v zájmu zachování jejich rentability, jejich hospodářské hodnoty a jejich konkurenceschopnosti“.

102 Mimoto byl B. podle čl. 2 odst. 2 druhého pododstavce téže smlouvy povinen dodržovat – a dbát na to, aby správní rada společnosti Investima 10 dodržovala – ustanovení uvedená v článku 4 smlouvy o převodu týkající se „zásad správy [cílových aktiv] s péčí řádného hospodáře“, jejichž dodržování bylo požadováno od správní rady s cílem „zachování rozsahu aktiv a jejich hodnoty“.

103 Z bodu 92 výše vyplývá, že kromě zvláštního poslání, které bylo B. svěřeno v rámci správní rady a které spočívalo ve výkonu pravomocí, jímž mohla být podle smlouvy o převodu pověřena ve vztahu ke Komisi a jakémukoli jinému orgánu pro hospodářskou soutěž správní rada, tak byl B. jakožto člen správní rady společnosti Investima 10, a poté Editis, nezbytně spojen s výkonem veškerých zákonem stanovených pravomocí člena správní rady obchodní společnosti ve vztahu k veškerým cílovým aktivům vlastněným postupně oběma těmito společnostmi.

104 Z toho vyplývá, že skutečnost, že B. vykonával funkci člena řídícího orgánu společnosti Investima 10, z níž se stala společnost Editis, v jejichž zájmu se jako zplnomocněnec společnosti zavázal jednat v souladu se „zásadami správy s péčí řádného hospodáře" v období od 20. prosince 2002 do 25. března 2004, mu již neumožňovala zcela nezávisle zajišťovat výkon pravomocí nezávislého zplnomocněnce uvedeného v odstavci 15 závazků společnosti Lagardère.

105 Komise tedy nemůže účinně tvrdit, že cílem výkonu funkce nezávislé třetí osoby, člena správní rady společnosti Editis a poté nezávislého zplnomocněnce ze strany B. bylo zabránit společnosti Lagardère, aby ovlivňovala správu dotčených aktiv, a že nelze zplnomocněnci vytýkat, že měl zájem jednat ve prospěch společnosti Editis, jelikož takový zájem představoval podmínku nezbytnou pro úplné splnění závazků společnosti Lagardère a udržení účinné hospodářské soutěže.

106 Vzhledem k tomu, že společnosti Lagardère bylo rozhodnutím ze dne 7. ledna 2004 povoleno zachovat cílová aktiva taxativně vyjmenovaná v odstavci 1 jejích závazků, bylo naopak povinností zplnomocněnce zcela nezávisle dbát na to, aby společnost Lagardère v souladu s tímto ustanovením plnila pouze ty závazky spočívající v následných převodech aktiv, které sama Komise považovala za dostatečné při respektování smluvní svobody stran spojení podniků k tomu, aby byla udržena účinná hospodářská

soutěž, a v důsledku toho, aby bylo uvedené spojení podniků slučitelné se společným trhem.

107 V důsledku toho byla zpráva hodnotící nabídku společnosti Wendel na odkup následně převáděných aktiv, s ohledem na niž bylo přijato rozhodnutí ze dne 30. července 2004, vypracována zplnomocněncem, který nesplňoval podmínku nezávislosti na společnosti Editis požadovanou v odstavci 15 závazků společnosti Lagardère vymezených v příloze II rozhodnutí ze dne 7. ledna 2004.

108 Pokud jde o dopad zprávy na obsah rozhodnutí ze dne 30. července 2004, je třeba připomenout, že jak vyplývá z bodu 5 tohoto rozhodnutí, kancelář S. byla jakožto zplnomocněnec požádána o to, aby Komisi předložila zprávu hodnotící nabídku společnosti Wendel jakožto nabyvatele následně převáděných aktiv z hlediska schvalovacích kritérií stanovených v odstavci 10 závazků společnosti Lagardère připojených k rozhodnutí ze dne 7. ledna 2004.

109 Mimoto z bodu 6 rozhodnutí ze dne 30. července 2004 vyplývá, že se toto rozhodnutí zakládá zejména na zprávě zplnomocněnce.

110 I když je pravda, že se rozhodnutí ze dne 30. července 2004 nezakládá výlučně na této zprávě, je nicméně zřejmé, že tento dokument měl na uvedené rozhodnutí rozhodující vliv.

111 Ze srovnávacího přezkumu zprávy zplnomocněnce a rozhodnutí ze dne 30. července 2004 totiž vyplývá, že toto rozhodnutí z uvedené zprávy v podstatné míře vychází.

112 Za účelem prokázání způsobilosti společnosti Wendel zachovat a rozvíjet společnost Nouvel Editis jak kancelář, která byla určena zplnomocněncem, ve své zprávě, tak Komise v rozhodnutí ze dne 30. července 2004 zdůrazňují „omezený rozsah činnosti" společnosti Nouvel Editis a potřebu, aby společnost Wendel zachovala „řídící, redakční a podpůrné zdroje" nezbytné pro společnost Nouvel Editis.

113 Oba dokumenty za použití téhož znění uvádějí, že zhodnocení investice společnosti Wendel předpokládá „opětovné zřízení a rozvoj funkce distribučního centra Interforum".

114 Jak kancelář, která byla určena zplnomocněncem, tak Komise odkazují na většinové nebo hlavní rozložení základního kapitálu společnosti Wendel a na její „majetkový" přístup, který se liší od přístupu tradičních investičních fondů, jelikož umožňuje závazek společnosti Wendel ve společnosti Editis plnit déle, než krátkodobá hlediska uvedených fondů.

115 Zatímco se kancelář, která byla určena zplnomocněncem, domnívá, že společnost Wendel je uchazečem o převzetí, který je způsobilý bezodkladně plnit závazky společnosti Lagardère, Komise dospívá k závěru, že nabytí aktiv následně převáděných společností Lagardère ze strany společnosti Wendel není způsobilé vyvolat nové problémy z hlediska hospodářské soutěže, které by mohly zpozdit plnění těchto závazků.

116 Konečně, stejně jako zplnomocněnec, který odhaduje dobu trvání investice společnosti Wendel na zhruba pět až sedm let, která se považuje za nezbytnou za účelem „konsolidace" podniku, má pak Komise za to, že „odchod" společnosti Wendel z kapitálové účasti na společnosti Nouvel Editis po krátké době je nepravděpodobný a že se tato okolnost jeví jako dostatečná, aby umožnila „podnik stabilizovat".

117 Komise se ostatně sama několikrát odvolávala na závěry zprávy kanceláře, která byla určena zplnomocněncem, aby v reakci na čtvrtý důvod žalobkyně směřující ke zrušení rozhodnutí zpochybnila, že se dopustila zjevně nesprávného posouzení souladu nabídky společnosti Wendel se schvalovacími podmínkami vymezenými v odst. 10 písm. b) závazků společnosti Lagardère.

118 Zjištěná protiprávnost je tedy takové povahy, že vede k neplatnosti rozhodnutí ze dne 30. července 2004.

119 Je tedy třeba toto rozhodnutí zrušit, aniž by bylo třeba přezkoumat ostatní důvody uplatněné žalobkyní na podporu svých návrhových žádání směřujících ke zrušení rozhodnutí.

K návrhu na přerušení řízení

120 S ohledem na veškeré předcházející úvahy se jeví, že Tribunál mohl užitečně rozhodnout o žalobě na základě návrhových žádání, důvodů a argumentů, které účastnice řízení uplatnily jak během písemné, tak i ústní části řízení.

121 Je tedy třeba zamítnout návrh žalobkyně směřující k přerušení řízení.

K nákladům řízení

122 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

123 Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení od Komise a společnosti Lagardère a že Komise a společnost Lagardère neměly ve věci úspěch, je důvodné rozhodnout, že posledně uvedené ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

124 Vzhledem k tomu, že žalobkyně nepožadovala náhradu nákladů řízení od společnosti Wendel, je důvodné rozhodnout, že tato společnost pouze ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (šestý senát)

rozhodl takto:

1) Rozhodnutí Komise (2004) D/203365 ze dne 30. července 2004 o schválení společnosti Wendel Investissement SA jako nabyvatele aktiv převedených v souladu s rozhodnutím Komise 2004/422/ES ze dne 7. ledna 2004 prohlašujícím spojení za slučitelné se společným trhem a fungováním Dohody

o Evropském hospodářském prostoru (Věc COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP) se zrušuje.

2) Evropská komise a společnost Lagardère SCA ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Éditions Odile Jacob SAS.

3) Společnost Wendel Investissement ponese vlastní náklady řízení.

Meij Vadapalas Truchot

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 13. září 2010.

Podpisy.